

V. Lācekle

*Ak Svētā nakts,
sniedz katram savu miera skūpstu,
Kad debesis ar zemi vienojas,
No mūžības pa zvaigžņu gaismas kāpnēm,
Kad mīlestība zemei tuvojas.*

Kad debesis ar zemi vienojas, cilvēce pamazām manīja, ka Vārds bija tapis miesa un Dievs Pats no mūžības bija nācis virs zemes pie cilvēkiem. Pie mums, kas ilgojās vēlreiz ticēt kā bērni tic, izbrīnā vērot debesis un ieraudzīt to vienu zvaigzni, kas spožāka par visām, jo tā mieru nes. Tā Kristus zvaigzne, kas spēj atjaunot cerību.

Cerību, kas spēj izlauzties cauri tumsai, naidam, nespēkam un nemieram un atvērt debesis, no kuņģam skan arī mums eņģeļa vēsts: “Nebīstieties, redziet, es jums pasludīnu lielu prieku, kas būs visiem ļaudīm, jo jums šodien Dāvida pilsētā ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs!”

Mums ir dzimis Glābējs, kaut tobrīd Viņš vēl silītē dusēja; drīz vien Viņš pasaulei vēstīs, ka jauna diena aust!

Ka debesis un zeme savienotas Vārdā, kas tapa miesa, kaut

tobrīd Viņš mājoja trauslā jaunpiedzimušā bērniņa miesā.

Silītē dusot, Visvarenais Dieva Dēls bija absolūti atkarīgs no cilvēkiem. Pārdomā šos vārdus bieži, padomā par tiem visiem, kuņģi šobrīd atkarīgi no mums! Vai atbildības smagums audzis pandēmijas laikā?

Vai grūtāk bijis atjaunot cerību, pārvarēt bailes, slimības, sāras un vientulību, kur nu vēl saprast šo juceklīgo laiku. Kā bērniņš dodies pie Viņa, kas mīlestībā dāvina Sevi – šī dāvana nekad nenoveco, nesaplīst, nezaudē spēku, nedz nepazūd. Šī dāvana ir pats Jēzus, kas no silītes devās pie savējiem, “Jo Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas viņam tic, nepazustu, bet tam būtu mūžīgā dzīvība.” (Jņ 3:16) Viss piepildīts būs Viņā. Sapratīsim nabadzības, sāpju, ciešanu, prieka un mīlestības jēgu. Sapratīsim, kā Viņā piepildīti visi Dieva apsolījumi. Sapratīsim, kā nekas mūs nekad nespēs šķirt, pat ne nāve nē, no Dieva mīlestības, kas atklājusies Kristū Jēzū, mūsu Kungā. Paldies Dievam, mums aug saprašana un spēja Viņu ieraudzīt, pilnu žēlastības un patiesības.

No mūžības pa zvaigžņu gaismas kāpnēm, mīlestība zemei tuvojas... Tuvojas gan Ziemassvētki, tā arī 2022. gads. Mēs nezinām, ko tas nesīs, kā tas mūs, Baznīcu un latvju tautu pārbaudīs, kā svētīs. Mēs zinām, ka esam bijuši Viņa žēlastības svētīti un vadīti caur gadu simtiem. Uzticēsimies un lūgšim, lai Viņš dāvina, kā mums pietrūktu, lai mēs droši varētu doties Jēzus pēdās - no silītes pasaulē. Pie savējiem, ko mīlam, un pie tiem, kuņģus vēl nepazīstam. Pie tiem, kuņģi aug mūsu acu priekšā un dāvina mums tādu prieku, kā arī pie tiem, kuņģiem bailes mosties, vai vēlreiz riskēt mīlēt, piedot, citus apzēlot. Pie tiem, par kuņģiem nekad nebeigsim pateikties, kā arī pie tiem, kas mūs māca pacietību un audzina mūsu ticību.

No sirds pateicos Dievam par jums, kas kopā esat mūsu Baznīca un kalpojiet Viņam ar savām dāvanām. Lai Dievs svētī Baznīcu, Latviju, pasauli un katru jūs. Novēlu jums skaistu Adventa laiku un Kristus piedzimšanas svētkus, novēlu jums arī izbrīnā debesis raudzīties, apstāties un klusēt, un saņemt to svēto miera skūpstu, ko Svētā naktī dāvina mums Dievs. Kristus mīlestībā,

+ Lauma Zuševica

Ilustrācija - Signes Zuševicas akvarelis